

Отже, можна зробити висновок, що податкова система Греції значно відрізняється від податкової системи України. Насамперед кількість податків в Греції значно менша ніж в Україні. Органи місцевого самоврядування мають значний вплив на податкову юрисдикцію, що є на сьогодні тільки вектором реформ України. Ставки податків на доходи фізичних і юридичних осіб в Україні значно нижчі. Наприклад ставка ПДФО в Україні

становить 18% , а в Греції майже у двічі більше 5-40%.

Тож для покращення функціонування та поповнення державного бюджету Україна має перейняти Грецький досвід оподаткування. Застосувати прогресивну шкалу оподаткування доходів фізичних осіб, заробітна плата яких перевищує 10 кратний розмір мінімальної, а також збільшити ставку податку з юридичних осіб.

Література

1. Державна фіскальна служба України [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://sfs.gov.ua/modernizatsiya-dps-ukraini/arkhiv/mijnarodniy-dosvid-rozvitk/dosvid-modernizachii-krain-svity/gresia/>.
2. Квашнин Ю. Кризис в Греции. "Мировая экономика и международные отношения" № 4, 2011, с. 71.
3. Онуфрик М. Порівняльний аналіз податково-вих систем і податкового навантаження країн-членів ЄС та України // Економіка і держава. – 2006. – № 11. – С. 14–18.

УДК 657: 336.226.33:339.37

АКЦИЗНИЙ ПОДАТОК З РОЗДРІБНОГО ПРОДАЖУ ТОВАРІВ: МЕХАНІЗМ СПЛАТИ ТА ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ

Марценюк Г. – ст.4-го курсу, гр.ОПвн-41

Науковий керівник – Балазюк О.Ю. – к.е.н., доцент

Вінницький науково-навчальний інститут економіки ТНЕУ

Роздрібний продаж товарів - це вид економічної діяльності у сфері товарообігу, що охоплює купівлю-продаж товарів кінцевому споживачеві та надавання йому торговельних послуг. Суб'єкти господарювання роздрібною торгівлі, які здійснюють реалізацію підакцизних товарів, підлягають обов'язковій реєстрації як платники податку контролюючими органами за місцезнаходженням пункту продажу товарів не пізніше граничного терміну подання декларації акцизного податку за місяць, в якому здійснюється господарська діяльність.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми засвідчує, що наукових розвідок з даної проблеми є досить мало. Суттєвий вклад у загальне дослідження питання акцизного податку внесли праці М. П. Кучерявенка, Л.К. Воронової, Н.І. Хімічевої. та інших визнають неефективність чинної системи податків, необхідність їх реформування і вдосконалення. Недосконалість акцизного оподаткування багато науковців пов'язують з неефективністю всієї податкової системи в Україні. Це є однією з головних економічних передумов ухилення від сплати всіх податків.

Нині в Україні застосовується велика кількість податків, серед них є і акцизний, він є значимий для країни. Кількість незаконного виробництва алкогольних напоїв, тютюнових виробів, спирту є значною проблемою. Адже виникає недостатня кількість надходжень коштів до бюджету від акцизного податку, а це є одним із каналів відтоку грошових коштів до тіньового сектора економіки. Але є й інші можливості від несплати акцизного податку такі, як ввезення підакцизних товарів поза митним контролем; здійснення псевдо експорту підакцизних товарів; декларування товарів на фіктивні фірми; заниження митної вартості імпортованих товарів; переміщення товарів з фіктивними документами;

використання підроблених марок акцизного податку. Запровадження такого податку та запропонованої системи його адміністрування відволікатиме значні фінансові та матеріально-технічні ресурси контролюючих органів, враховуючі велику кількість потенційних платників.

Державні податкові інспекції, представники яких діють на акцизних складах та контрольних постах підприємств – виробників спирту та алкогольної продукції, у разі необхідності, але не рідше одного разу на місяць направляють до оперативних підрозділів головних управлінь Міністерства доходів, Центрального офісу Міністерства доходів інформацію стосовно діяльності спиртових заводів та підприємств – виробників.

Акцизний податок за ставкою 5 відсотків сплачується починаючи з 1 січня 2015 року, незалежно від наявності прийнятих місцевими радами рішень, оскільки Кодексом передбачена єдина ставка до 5 відсотків.

Ціль законопроекту полягає у перерозподілі надходжень від акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів та врегулюванні процесу виконання місцевих бюджетів.

Завдання цього законопроекту полягає у врегулюванні статей Бюджетного кодексу України для досягнення вказаної цілі.

Метою законопроекту є врегулювання бюджетних правовідносин шляхом справедливого розподілу доходів між бюджетами, що надходять від акцизного податку.

Платником акцизного податку з роздрібною торгівлі підакцизних товарів може виступати тільки суб'єкт господарювання, зокрема юридична особа. Філія такої юридичної особи не може бути зареєстрована як платник акцизного податку з роздрібною торгівлі підакцизних товарів. Реєстрація контролюючими органами таких платників, як

платників акцизного податку здійснюється автоматично при поданні ними декларації з акцизного податку до контролюючих органів, які обслуговують адміністративно-територіальні одиниці, на яких розташовано пункти продажу підакцизних товарів.

Базою оподаткування цим податком є вартість (з податком на додану вартість) реалізованих через роздрібну торговельну мережу підакцизних товарів (п.п. 214.1.4 п. 214.1 ст. 214 Кодексу). З одного боку, законодавець вимагає «накручувати» акцизний податок понад ціну (п.п. 215.3.10, п. 215.3, ст. 215 ПКУ), з іншого ж боку, продаж підакцизних товарів не можна здійснювати за цінами, які перевищують максимальні роздрібні ціни (ті, що встановлюються виробником), до складу яких акцизний податок з реалізованих підакцизних товарів суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі не включається (п.п. 14.1.106, п. 14.1 ст. 14 ПКУ). Максимальні роздрібні ціни на підакцизні товари (продукцію) встановлюються виробниками або імпортерами товарів (продукції) шляхом декларування таких цін у порядку, встановленому Кодексом. Продаж суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів, на які встановлюються максимальні роздрібні ціни, не може здійснюватися за цінами, вищими за максимальні роздрібні ціни, збільшені на суму акцизного податку з роздрібною торгівлі підакцизних товарів.

У зв'язку зі внесенням змін до Податкового кодексу України, виникла необхідність встановити ставки акцизного податку з роздрібною торгівлі

підакцизними товарами на різних територіях. На підставі всебічного аналізу акцизного податку, проблему передбачається вирішити шляхом державного регулювання – прийняття рішення «Про встановлення ставок акцизного податку з роздрібною торгівлі підакцизними товарами» на територіях. Вказану проблему неможливо розв'язати за допомогою ринкових механізмів, тому, що відповідно до діючого законодавства ставки акцизного податку та порядок його сплати встановлюються органами місцевих рад.

Акцизний податок з роздрібною продажу підакцизних товарів повинен відображатися у розрахунковому документі (фіскальному чеку) як окрема податкова група.

Висновок

За економічною сутністю акцизний податок – це свого роду, фінансовий інструмент за допомогою якого відбувається перерозподіл доходів між населенням і підприємницькими структурами. Стосовно ставок акцизного податку, встановлюються в круглих сумах з одиниці товару. За допомогою цього, можна ефективніше впливати, як на сам процес виробництва, безпосередньо, так і на реалізацію товарів. Акцизна політика держави має здійснюватись з урахуванням орієнтації нашої зовнішньої політики та ситуації на ринках країн – сусідів, також політику держави необхідно спрямовувати на посилення боротьби з увезенням на митну територію України контрабандних підакцизних товарів.

Література

1. Данілов О.Д., Паєнтко Т.В. Проблеми справляння акцизного збору та шляхи їх усунення / О.Д. Данілов, Т.В. Паєнтко // Фінанси України. – 2011
2. Закон України від 19.12.1995 №481 «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів».
3. Законом України №71 «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи».
4. Крисоватий А.І., Десятник О.М. Податкова система: Навчальний посібник. – Тернопіль: Карт-бланш.
5. Податковий кодекс України / П.П. 214.1.4 п. 214.1 ст. 214 Кодексу.

УДК 657.432(100)

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ У ЗАРУБІНИХ КРАЇНАХ

Царюк М.П. – ст. 3 курсу, гр. ОПвн-31

Науковий керівник – Ясишена В.В. – к.е.н., доцент

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

З кожним роком на українських підприємствах зростає обсяг дебіторської заборгованості, тому ведення вітчизняного обліку дебіторської заборгованості підлягає удосконаленню. Великі суми заборгованостей, які існують між українськими підприємствами, призводять до неспроможності підприємства, гальмують розвиток ринків, на яких працюють дані підприємства, а платіжна криза є однією з найбільших негативних явищ у національній економіці.

Вивченням даної проблеми займалися такі українські вчені, зокрема: Бутинець Ф.Ф., Горецька П.П., Сопко В.В. О.М. Губачова, В.І. Єфіменко, М.Р. Лучко, В.Є. Новицький та ін.

Для здійснення будь якої господарської операції, підприємство повинне зробити розрахунок з іншим підприємством. Для кожного підприємства основною

метою є отримання прибутку, для цього вони у свою чергу намагається розширити клієнтську базу та збільшити реалізацію своєї продукції покупцям, що призводить до зростання дебіторської заборгованості.

При здійсненні зовнішньоекономічних операцій, українські підприємства повинні узгоджувати свої економічні інтереси з іноземними контрагентами. Однією із проблем є те, що існують відмінності між вітчизняним та зарубіжним бухгалтерським обліком. Це спричинює певні непорозуміння з іноземними партнерами щодо форми і змісту розрахунків, визнання економічної вигоди та ін.

Проблема обліку дебіторської заборгованості полягає в тому, щоб не допустити прострочення термінів платежу та доведення заборгованості до стану безнадійної.